

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Naaman

urn:nbn:de:bsz:31-102436

178 DIALOG. SACRORVM
dum est, mulier: nō mihi, qui per me possum nihil.

SENTENTIA.

Fides est omnipotens. Suorū preces, quam
uis maxima petentium, exaudit Deus.

NAAMAN. 4. Reg. 5.

ARGUMENTVM.

Naaman Syrus ab Elisæo à lepra sanatus, ei
gratias agit, & dona offert: sed quæ Elisæus
non accipit. Deinde digressum Naamanē con
sequutus Gihezius, Elisæi famulus, ab eo pec
uniam & uestes aufert per mendaciū: eamq;
ob causam ab Elisæo reprehēsus, fit leprosus.

Naaman, Elisæus, Gihezis, mi
nistri Naamanis.

h **R**euertor ad te Elisæe: & mecum tum in Deum
tam in te peccatum confitens, ueniam peto.
B. Quid nam peccasti? *N.* Cum tu me per mini
strum tuum iussisses corpus in Iordane septies im
mergere, si à lepra (cuius depellendæ causa uene
ram sanus esse uellem: primū indignatus sanus sum,
& me tibi despicitur esse ratus, quod tantum admi
nistrum ad me misisses. Nam speraueram te ipsum ex
xiturum, & inuocato Dei nomine manum loco ad
moturum, & ita morbum sanaturum. Deinde indi
gnum mihi uidebatur, tantum tribui uestris a quis, ut
cū Abana, aut Pharphar, fluij Damasci, uestris ni
hilo deteriores, essent ad me sanandum inuitiles, Ior
danis

danis tantam habere vim putaretur. Itaque abibam
 ira plenus. Quod nisi mei famuli fuissent me sapien-
 tiores, equidem medicinam repudiassem. Sed cum il-
 li dicerent, absurdum esse, me, qui rem quamlibet ma-
 gnam salutis causa facturus essem, à tam parua resu-
 gere: tentavi quid possent aque Israelitarum, & me
 septies in Iordanem immerfi: quo facto, ita sum (ut
 uides) sanatus, ut non sit pueri corpus tuidilis, aut
 integrus. ^a Quapropter intelligo iam, & con-
 fiteor, nullum in toto mundo esse Deum, nisi eum
 quem uos Israelitæ colitis. Itaque pro tam singu-
 lari beneficio, quaeso te, ut à me munusculum hoc
 accipias. ^b **E.** Appassis: ego ut munus acci-
 piam? **N.** At ne me repudia. Non equidem id
 facio, quo tibi tantum meritum remetiar,
 quod neque fieri potest. ^c Sed ut hoc mei in De-
 um, & in te grati animi pignus, apud te relin-
 quam. ^d **E.** Istum gratum animum apud te habeto:
 dona ne addito. **N.** Atqui. **E.** Ne urge tantope-
 re. Nam (ut tu semel scias) Deum immortalem iu-
 ro, cui ego appareo, atque administro, me nihil à te
 accepturum. ^e **N.** Si ita decreuisti, nolo improbi-
 us instare. Ceterum oro te, ut hinc mihi terræ du-
 orum iuglorum onus asportare liceat. nam statui
 deinceps nullis dijs, præterquam uni Iouæ, adole-
 re, aut sacrificare. ^f **E.** Laudo, asportato sane.
N. A. Præterea est aliud, super quo te uelim con-
 sulere.

a Ex operi-
 suis cognos-
 tur Deus.

b Veri uat
 quæ gratis
 acceperun
 eadem gra-
 dant.

c ^g ^h ⁱ ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

d ^g ^h ⁱ ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

e ^g ^h ⁱ ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

f ^g ^h ⁱ ^k ^l ^m ⁿ ^o ^p ^q ^r ^s ^t ^u ^v ^w ^x ^y ^z

sulere. Solet meus dominus, quandocumq; in e-
 dem Remonis, adorationis gratia, commeat, meis
 humeris inniti. ubi, eo inclinante se, non possum
 quum me quog; inclinem. Eam mihi rem Ioua igno-
 scet, opinor. E. Ita. Abi cum bona pace. G.
 Hem parsi dominus meus accipere oblata sibi ab
 isto Syro munera? At mihi ita sit Ioua propitiu-
 s, nisi eum cursu consequor, aliquid accepturus. Im-
 munis ut abeat tam diues homo, tanto affectus be-
 neficio. Non conuenit. N. Religionis habeo,
 nihil ei dedisse. Sed uideone eius famulum huc
 cursu contendentem? ipse est, quantum ex incessu
 coniecto. G. E curru desiliit & mihi procedit ob-
 uiam. N. Saluane omnia, puer? G. Pax. te tri-
 bus uerbis uolo. Modo ad herum meum uenerunt
 duo de uatum genere iuuenes, e monte Ephrai-
 mitarum. Es de causa rogabat herus, ut mihi ad
 eos argenti talentum des, & duas uestes de splen-
 didioribus. N. Imo uero duo talenta auferas: atq;
 utinam plura uoluisses, libenter dedissem. G. Non
 est opus. N. Ne dubita accipere, erit aliquis co-
 rum usus. Vos colligate hoc argenti in duobus fi-
 scis: addite has duas uestes. Vos duo praeferte ei has
 sarcinas. Iubeto tuu herum meo nomine saluere phi-
 rimum. G. Faciam. Vale. N. Et tu. G. O me fe-
 licem, cui res tam bene succedunt. Itē hac iuuenes,
 sequimini me per hoc obscurum ostium: deponite

hic

L
 sarcinas iam
 reliquum
 Val
 res mihi be
 ubi cum r
 herus aliqu
 me et
 equident
 dare?
 homo de
 est ac
 factu
 liberatus
 postum h
 Bona spirit
 splen
 Ne famu
 emendum el
 oportuna loq
 muntur precio
 & homines
 latere fr
 H A Z
 Hazaeli per
 Benadadi re
 baelis regnum,

hic sarcinas. iam mihi nihil opus est uestra opera.
 Quod reliquum est, ipse facile per me perficiam.
 Abite. MI. Vale ergo. G. Valetе uos quoque.
 Nunc res mihi bene gesta est, abscondā hic hūc the-
 saurum, ubi cum nemo præter me sciat. Sed iam, ne
 meus herus aliquid suspicetur, si nimis diu absim,
 offeram me ei. Et Vnde noster Gihexis? GI.
 Nāsq̄uam equidem iui. EL. At etiam audes uelle
 mihi uerba dare? quasi ego non unā animo adfue-
 rim, cum homo de curru reuertit tibi obuiā. Hoc
 cime tempus est accipiendorum ullorum nūmerum?
 improbē dē te factum. Itaq; pro isto tuo peccato, le-
 pra, qua liberatus est Naamā, in te, & in tua proge-
 nie in posterum hærebit.

SENTENTIA.

Bona spiritualia plerunq; aspernatur mun-
 dus, quia splendore carent, & apparatu mun-
 dano. Ne famulorum quidem consilium con-
 temnendum est. Sæpe etiam est olitor ualde
 opportuna loquutus. Dona spiritualia non e-
 muntur precio carnali. Auaricia mendaces fa-
 cit, & homines in miseriam præcipitat. Dei spi-
 ritum latere frustra coneris.

HAZAEI. 4. Reg. 8.

ARGUMENTVM.

Hazaeli percontanti prædicit Elifæus mor-
 tē Benadadi regis Syria, & insuper ipsius Ha-
 zaelis regnum, & fauilitiam in Israelitis.

Hazael,